

1. november - Vsi sveti

Raz 7,2-4.9-14

Prvo berilo je iz Knjige razodetja, zadnje knjige Nove zaveze in vsega Svetega pisma.

Razodetje nam odpira nebeška vrata, da bi po veri mogli biti navzoči pri véliki liturgiji svetih. Pisec Razodetja, ki je tudi videc, zaseda privilegirano mesto poleg enega od štiriindvajsetih starešin, ki predstavljajo dvanajst Izraelovih rodov in Cerkev dvanajstih apostolov (12+12). Vsi so pa podoba zmagoslavne Cerkve. Videc gleda in sprašuje na podlagi dveh videnj, ki slede.

144.000 svetih (v. 1-8). Število 144.000 (12×12.000) je, jasno, simbolično. Nekateri v njem vidijo izvoljene iz dvanajstih rodov judovstva v Kristusovo češčenje, katerim stoji nasproti neštevilna množica izvoljenih, prihajajočih iz poganstva iz videnja, ki sledi (v. 9-17). Lahko pa pomeni, da gre v obeh videnjih za isto množico (novi Izrael) ne glede na njihov etnični izvor. Razlika bi v tem primeru pomenila razliko varstva, ki so ga deležni izvoljeni (prvo videnje) in njihovo častilno vlogo (drugo videnje).

Božji prijatelji morajo biti zavarovani pred nevarnostmi, ki jim groze od vsepovsod: skušnjave, preizkušnje, trpljenje, preganjanja, boleči ali neprijetni dogodki. Vse to je opisano zobičajnimi bibličnimi podobami kot vihar, ki piha od štirih strani, da bi uničil vse: morje, zemljo, drevesa. Toda Bog se spominja svojih vernih, tistih, ki sestavljajo pravi Izrael. Njihovo število pomeni polnost (12×12) in popolnost (pomnožitev s tisoč).

Neizmerna množica izvoljenih (v. 9-17). Videc in starešina, poleg katerega stoji in je uradni razlagalec videnja, gledata množico, ki prihaja v nebesa. Je izredna množica glede na število, glede na izvor, glede na palme, ki jih držijo v rokah, na bela oblačila in na njihovo liturgično obnašanje. Ta silna procesija je ekumenična, sestavljena iz ljudi vseh narodov, rodov, ljudstev in jezikov. V Cerkvi rasne in vse druge razlike pred Bogom ne pomenijo nič več ne v nebesih ne na zemlji. Palme so namig na judovski običaj praznovanja Šotorskega praznika: vesela in hvaležnosti polna slovesnost za osvoboditev iz egiptovske sužnosti. Ljudstvo je spontano porabilo ta obred na cvetno nedeljo, ko so spremljali Jezusa v

jeruzalemski tempelj. Bela oblačila pomenijo zmago na "veliko stisko", v kateri lahko vidimo preganjanja, pa tudi trpljenje, skušnjave in preizkušnje, skratka vsakdanjo dolžnost z vsemi njenimi bridkostmi. Oblačila so bila oprana v Jagnjetovi krvi. Barva tu ne pomeni nič, saj gre za duhovna oblačila, oprana grehov z zakramentom krsta in pokore in s pogumom, s katerim so se soočili s preganjanji in pričevali za Kristusa.

Za današnjega kristjana to ne pomeni samo zmagoslavje tistih, ki so že končali svojo pot in so zveličani, ampak tudi za nas, ki smo še na poti in moramo prenašati preganjanje zaradi svoje vere tukaj in danes. Vsaka nasprotna politika, pa naj bi še tako zlobna in pokvarjena, pa naj ima še tako zaslombo v bednih ostankih prejšnjim režimov, je obsojena na propad, saj nam Božje razodetje jasno pove, da bo končna zmaga delež tistih, ki ostajajo Bogu zvesti.